

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 1 april 1927 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för förre furiren Karl Erik Viktor Pettersson från viss betalningsskyldighet.

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 4 februari 1927 dagtecknad proposition, nr 82, vilken för förberedande behandling hänvisats till statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att förre furiren vid Positionsartilleriregementet Karl Erik Viktor Pettersson må befrias från honom på grund av i berörda statsrådsprotokoll omnämnda domstolsutslag och av honom undertecknade förbindelse av den 19 mars 1926 åliggande betalningsskyldighet till kronan med undantag beträffande böter; samt att de belopp, från vilkas gäldande Pettersson sålunda befrias, må ur vederbörliga räkenskaper avskrivas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

Furiren vid Positionsartilleriregementet Karl Erik Viktor Pettersson framförde i Örebro den 1 maj 1923 för kronans räkning en Svea trängkårs enskilda lägerkassa tillhörig, åt kronan till brukande upplåten automobil. Vid ifrågavarande tillfälle påkördes och skadades förre bankkassören Johan Adolf Furtenbach, kassören Frans Nilsson och hustrun Eda Linnéa Svensson. Nilsson erhöll så svåra skador, att han den 5 i samma månad avled.

Sedan saken dragits inför domstol, ådömdes Pettersson böter samt Pettersson, Svea trängkårs enskilda lägerkassa och kronan att gemensamt, eller vilken gälda gitte, utgiva dels livränta till kassören Nilssons änka dels ock visst annat skadestånd m. m. Enär Pettersson syntes vara i avsaknad av medel till gäldande av de utdömda ersättningsbeloppen, medgav 1926 års riksdag, efter framställning av Kungl. Maj:t, att kostnaden för livräntan till änkan Nilsson finge bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten, varjämte Kungl. Maj:t genom brev den 19 februari 1926 medgav, att från lantförsvarets anslag till extra utgifter finge gäldas skadeståndet i övrigt uppgående till 2,682 kronor 65 öre; och bemyndigade Kungl. Maj:t arméförvaltningen att vidmakthålla och bevaka kronans fordran hos Pettersson.

I anledning av det arméförvaltningen sålunda givna bemyndigande hade ämbetsverket låtit Pettersson den 19 mars 1926 underteckna en förbindelse, däri denne förbundit sig att till Kungl. Maj:t och kronan vid anfordran

utbetala dels en gång för alla 2,938 kronor 65 öre (2,682 kronor 65 öre + 256 kronor, vissa utdömda rättegångskostnader), dels ock för varje månad, räknat från den 5 maj 1923, ett belopp av 100 kronor ävensom ränta efter 6 procent, i förra fallet från nyssnämnda 19 mars och i senare fallet från respektive förfallodagar. Sedan härefter arméförvaltningen för indrivande av sin fordran vidtagit lagsökningsåtgärder mot Pettersson, hade överståthållarämbetet genom utslag den 28 juli 1926 förpliktat Pettersson att till kronan utgiva ett belopp av 6,425 kronor 29 öre jämte ränta från den 19 mars 1926. I skrivelse till civila departementet den 15 maj 1926 hade vidare länsstyrelsen i Örebro län anhållit, att departementet måtte vidtaga åtgärder för uttagande hos Pettersson av ett belopp av 213 kronor 50 öre, utgörande från anslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter bestridda kostnader på grund av rådstuvurättens i Örebro utslag den 19 oktober 1923. Efter av arméförvaltningen hos överståthållarämbetet begärd handräckning mot Pettersson för utfående av detta belopp hade ämbetet den 17 juli 1926 meddelat resolution i ärendet. Vid härefter mot Pettersson företagna exekutivåtgärder för utbekommande av ifrågavarande fordringsbelopp, 6,425 kronor 29 öre resp. 213 kronor 50 öre, hade Pettersson befunnits sakna utmättningsbara tillgångar.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

»Då Pettersson, som den 1 november 1926 lämnat sin anställning vid Positionsartilleriregementet, vid företagna exekutivåtgärder befunnits sakna utmättningsbara tillgångar och då utsikterna för kronan att utfå sin fordran vare sig helt eller till någon avsevärd del lära vara skäligen ringa, torde ett fasthållande därvid få anses vara för staten ändamålslost. Omständigheterna i målet hava även synts mig vara av förmildrande natur för Pettersson. Vid sådant förhållande har jag funnit mig böra tillstyrka, att Pettersson befrias från sin betalningsskyldighet till kronan, dock givetvis med undantag beträffande honom ådömda böter.»

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att förre furiren vid Positionsartilleriregementet Karl Erik Viktor Pettersson må befrias från honom på grund av omförmälda domstolsutslag och förutnämnda av honom undertecknade förbindelse av den 19 mars 1926 åliggande betalningsskyldighet till kronan med undantag beträffande böter; samt att de belopp, från vilkas gäldande Pettersson sålunda befrias, må ur vederbörliga räkenskaper avskrivas.

Stockholm den 1 april 1927.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 53.